

TURKISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 TURC A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 TURCO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon) Jeudi 17 mai 2001 (après-midi) Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

221-811 4 pages/páginas

Aşağıdaki iki parçadan bir tanesini seçerek, seçtiğiniz parça hakkında bir eleştiri yazınız.

1. (a)

5

10

20

25

30

35

40

Çiçekleri olgun yemişler verecek ağaçların altından geçiyoruz. Yengem ('yenge demeyeceksin o kadına! Amcanın günahı; bir rezil!') sıkı sıkıya kucaklıyor beni. Kırık kanapelere oturuyoruz. Boyuna dönen döndükçe pembe pamuklar saran küçük taş tekerleğin önünde duruyoruz. Yengem keten helvası alıyor bana. Saçlarımı okşuyor sevecenlikle. Kimi zaman şaşırıp 'anne' diyorum ona. Gülüyor çekerek kıvırcık arapsaçlarımı, sallayarak omuzdan askılı cantasını ve yürüyor cözemediğim bir kaygıyla...

İlkyaz yine geliyor. Büyükada'nın ağaçlarında ördekbaşı yaprakcıklar belirir. Güneş kocaman bir kırmızı toptur. Suluboyalarımla kırmızı yaptım güneşi. Bu aydınlık, ağaçlardan otlara, tüylü bitkilere sıçrar, börtü-böceğe. Toprağın derinliklerinden karınca yuvaları belirir. Ada eşekleri geçiyor. Faytonlar geçiyor. Şimdi pıtık gibi donanacak heryer. Manolyaların iri yeşertilerine, göz kamaştırıcı yapraktan örtülerine sığınarak yürüyoruz. 'Benim adım Belkıs' diyor yengem. Ben yengemi çok seviyorum.

'Bu sokaklar kimin yenge?'. 'İkimizin Kemal'. 'Bu sokaklar?'. 'Onlar da bizim.' 'Keten helvaları?'. 'Senin Kemal.' 'Sizi çok seviyorum yenge.'

15 Büyükada bizim, yengemle ikimizin. Faytonlar bizim. Kıyıdaki motorlar da.

Yengem çantasından beyaz bir mendil çıkarıyor. Dudaklarımın çevresinde birikmiş toz pembe şekerleri siliyor.

Kır lalesi diye bir çiçek var mıdır? Ada evlerinin kapılarından fışkıran, bahçelerde gelişigüzel görülen çiçeklerin adı olsun kır lalesi. Yengeme kır laleleri toplarım. Kuruturum bir defterin, bir kitabın sayfaları arasında. Bütün bir mevsim uyur orada kır laleleri. Mor izler kalır kağıtta. Bir yaz sonu götürüp veririm Belkıs yengeme. Bir avuç dolusu, bir kucak dolusu. Yengemin saçları sapsarıdır, kır lalesi takar saçlarına ilkyaz geldi miydi.

Biz yengeme tatar böreği yemeye gideriz. Tatar böreği bir tepside pişer. Kıymalı hamurdan yapılır. Kırmızı biberli tereyağ geçirilir üzerinden, sarmısaklı yoğurt konur.

Her köşesi değerli eşyalarla dolu bir köşktü burası: ipek gibi Isparta halıları, ipek gibi Acem halıları, pirinç mangallar, tahta oymalı elişi paravanlar, billur kaseler, yüzyıllık gaz lambaları, dünyayı omuzlarında taşıyan bakır adamlar bellerine paçavralar sarmıs.....

Büyükada'ya vapurla gidilir. Vapur denizde yüzer. Vapurda çay içilir. Bacalardan düdükler öter, kara dumanlar uçuşur. Yol boyu martılar eşlik eder bize.

Deniz kıyısında oturuyoruz. Belkıs yengeyle. İskeleden yeni vapurlar kalkmış, adayı kuşatarak dönüyorlar. Kumdan kuleler yapıyoruz. Benim krallığım burası. Yengem sarayın güzel kraliçesi. Vızıltılı bir sinek geçip gidiyor tepemizden. Bir jet uçağı o. Bir yusufçuk kayalara iniyor hızla, bir helikopter o. Belkıs yenge yıkıyor kumdan kaleleri, korunmamış bir krallıkta yaşıyoruz.

'Yapıp yapıp yıkıyorsunuz.'. 'Kimbilir... herşeyi yeniden kurmak istiyorum belki.'

Anlayamayacağım sözler söylüyor yengem. Başımı göğsüne dayamak istiyorum. 'Yapma yapma!' diyor içimdeki kötü ben. Kötü-beni dinliyorum. Sarılmak istiyorum, yapamıyorum, kavuşamıyorum.

Aşk mıydı bu? Özleme, hiç unutmamak, yıllar sonra bir içsel sızıyla dolup taşmak...aşk mıydı?

Selim İleri, Sizinle İğrenç

- Hikaye neyi anlatıyor?
- Yazarın kullandığı dilin özellikleri nelerdir?
- Yazar doğayla ilgili sembolleri amacına uygun olarak nasıl kullanıyor?

1. (b)

Üçüncü Şahsın Şiiri

gözlerin gözlerime değince felaketim olurdu ağlardım beni sevmiyordun bilirdim bir sevdiğin vardı duyardım çöp gibi bir oğlan ipince hayırsızın biriydi fikrimce ne vakit karşımda görsem öldüreceğimden korkardım felaketim olurdu ağlardım

5

- 10 ne vakit maçka'dan geçsem limanda hep gemiler olurdu ağaçlar kuş gibi gülerdi bir rüzgar aklımı alırdı sessizce bir cigara yakardın
- 15 parmaklarımın ucunu yakardın kirpiklerini eğerdin bakardın üşürdüm içim ürperirdi felaketim olurdu ağlardım
- akşamlar bir roman gibi biterdi 20 jezabel kanlar içinde yatardı limandan bir gemi giderdi sen kalkıp ona giderdin benzin mum gibi giderdin sabaha kadar kalırdın
- 25 hayırsızın biriydi fikrimce güldü mü cenazeye benzerdi hele seni kollarına aldı mı felaketim olurdu ağlardım

Atilla İlhan, Yağmur Kaçağı

- Şiirin yapısı ile şairin anlatmak istediği duygular arasındaki ilişki nedir?
- Şairin üçüncü kişiyi ve bu kişiye duyduğu hisleri anlatırken kullandığı dil hakkında neler söyleyebilirsiniz?
- Bu şiir sizde ne tür duygular uyandırdı?